Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena *Rudolfŭ Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Preţulŭ inserţiunilorŭ; o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LII.

„Gazeta" ese în fiecare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unu anu 12 fl., pe sése lunĭ 6 fl., Pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anu 40 francĭ, pe sése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe sése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anŭ 12 fl. pe sése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 178. **Braşovŭ, Mercurĭ 9 (21) Augustŭ** **1889.**

Braşovŭ, 8 Augustŭ.

In ḑilele trecute s'a ţinutŭ în Viena unŭ congresŭ de antropologĭ, ér după terminarea lucrărilorŭ congresului, membri germanĭ ai acestuia au făcutŭ o escursiune până la Pesta.

Şi lucru ciudat, aceia, carĭ strigă mereu „*nix daics*" înfiinţândŭ şi cluburĭ „nix daics", i-au primitŭ pe învĕţaţii germanĭ în celŭ mai frumosŭ *deutsch*, căcĭ primarulŭ Pestei Gerloczy—fostŭ mai 'nainte Gamperl—şi Franz Pulszky au salutatŭ în limba germană pe „amicii lorŭ germanĭ."

Negreşitŭ, că acéstă manifestaţiă, nefiindŭ sincera espresiune a simţĕmintelorŭ ce şoviniştii ungurĭ le nutrescŭ în inima lorŭ faţă cu limba şi naţionalitatea germană, a trebuitŭ sĕ producă ironice zîmbete pe buzele învĕţaţilorŭ germanĭ, şi în frumósa vorbire, cu care le-a rĕspunsŭ învĕţatulŭ Virchow, se oglindéză fórte bine acéstă ironiă, căreia vorbitorulŭ a sciutŭ sĕ'i dea înfăţişarea unei aspre lecţiunĭ la adresa prigonitorilorŭ limbei şi vieţii germane, ca şi ai celei române, sêrbe, slovace ş. a.

După-ce învĕţatulŭ germanŭ le-a făcutŭ Ungurilorŭ complimentele cele mai măgulitóre—ca óspe nicĭ nu putea face altfelŭ — adause:

„Şi noi Germanii amŭ fostŭ odată şoviniştĭ, când împĕraţii noştri voiau sĕ domnéscă peste tótă lumea. Dér a trebuitŭ sĕ espiămŭ amarŭ acestŭ şovinismŭ, până la cruḑimile rĕsboiului de treiḑecĭ de anĭ. *Dér acestŭ lucru l'amŭ învĕţatŭ dela Penonia, de unde au pornitŭ cele dintâiu espediţiunĭ după jafurĭ, de unde amŭ luatŭ esemplu, cum năvălesce cineva în posesiune străină. Şovinismulŭ póte reînvia din timpŭ în timpŭ; dér istoria ne învaţă, că sĕ nu întindemŭ mâna după bunŭ străinŭ...*"

Cine nu va înţelege din aceste cuvinte aspra lecţiune, ce li-o dă învĕţatulŭ germanŭ şoviniştilorŭ Ungurĭ, vrêndŭ a-le ḑice: destulŭ aţĭ umblatŭ după bunŭ străinŭ, destulŭ aţĭ năvălitŭ în posesiune străină şi aţĭ datŭ şi altora esemplu rĕu de v'au imitatŭ, primindŭ apoi amară rĕsplată; e timpulŭ acum sĕ puneţĭ capĕtŭ şovinismului, sĕ nu mai întindeţĭ mâna după bunŭ streinŭ, sĕ nu mai năvăliţĭ în posesiune străină, căcĭ veţĭ espia amarŭ aceste fapte.

Şi care e aḑĭ bunulŭ străinŭ, după care şoviniştii ungurĭ întind mâna, şi posesiunea străină, în care se pregătescŭ a năvăli, décă nu şcóla şi biserica, limba şi naţionalitatea popórelorŭ nemaghiare din Ardélŭ, Bănatŭ şi Ţéra unguréscă?

Aceste bunurĭ le-a înţelesŭ învĕţatulŭ germanŭ, când a vorbitŭ de şovinismŭ, şi de sigurŭ s'a gânditŭ la limba şi naţionalitatea germană din acestŭ statŭ, care suntŭ bunŭ şi posesiune germană, şi nu suntŭ încredinţate regimului ungurescŭ ca sĕ le distrugă, ci ca sĕ le păzéscă şi sĕ le cultive, precum nicĭ limba şi naţionalitatea română, sêrbă, slovacă, care suntŭ bunŭ şi posesiune română, sêrbă, slovacă, nu-i suntŭ încredinţate ca sĕ le distrugă, ci ca sĕ le apere şi sĕ le cultive.

Décă vorŭ pricepe guvernulŭ şi şoviniştii ungurĭ cuvintele învĕţatului germanŭ, care le-a datŭ a înţelege, că de acésta atêrnă şi amiciţia Germanilorŭ, cu atâtŭ mai bine; ér de nu, sĕ 'şĭ aducă aminte de câte-orĭ vorŭ întreprinde câte unŭ nou atacŭ asupra bunului şi posesiunei străine, că istoria învaţă, ca sĕ nu întinḑă mâna după bunŭ străinŭ, căcĭ amarŭ se espiază acéstă crimă!

DIN AFARĂ.

Alianţa triplă şi Anglia.

Sâmbăta trecută s'a adusŭ în discusiune în camera comunelorŭ din Londra alianţa triplă. La desbaterea punctului „serviciu diplomaticŭ", *Labouchère* a cerutŭ dela guvernŭ desluşirĭ asupra raporturilorŭ Angliei cu Italia şi asupra triplei alianţe. Interpelantulŭ a doritŭ sĕ scie, décă marchisulŭ *Salisbury* în convorbirile sale cu *împĕratulŭ germanŭ* şi cu contele *Bismarck* a definitŭ mai clarŭ posiţia Angliei faţă cu tripla alianţă şi décă directŭ orĭ indirectŭ a datŭ *asigurărĭ*, carĭ arŭ puté sĕ facă a se presupune, că în casŭ de rĕsboiu Anglia s'ar alătura la alianţa triplă.

Sub-secretarulŭ de statŭ Sir *Fergusson* declară, că *Anglia şĭ-a reservatŭ deplina sa lilbertate de acţiune*. Guvernulŭ n'a luatŭ asupră-şĭ *nicĭ unŭ angajamentŭ*, cum sĕ întrebuinţeze forţele sale *militare şi maritime*, afară de acelea, carĭ suntŭ cunoscute camerei. Nicĭ-o ţéră, ḑice Fergusson, nu are unŭ mai mare interesŭ la susţinerea păcii cu Anglia, dér faţă cu interesele sale, ce se estindŭ peste tótă lumea, ea trebue sĕ fiă liberă în orĭ-ce eventualitate de a adopta aceea politică, care arŭ pretinde-o interesele sale. Puterile recunoscŭ dreptetea acestei reserve.

Labouchère nu a fostŭ mulţămitŭ cu acestŭ rĕspunsŭ şi a susţinutŭ, că Salisbury e în secretŭ înţelesŭ cu puterile triplei alianţe, care e îndreptată în contra Franciei; a mai susţinutŭ, că Salisbury pare a avé o deosebită ură faţă cu Francia.

Lordulŭ *Smith* declară în numele guvernului, că nicĭ câtŭ negru sub unghiă nu suntŭ întemeiate părerile ce i-le atribue Labouchère lui Salisbury şi guvernului englesŭ:

Foile francese despre condamnarea lui Boulanger.

Foile republicane suntŭ fórte mulţămite cu sentinţa pronunţată de senatŭ, din contră foile conservatóre, adecă cele monarchice, se esprimă fórte violentŭ asupra parţialităţii judecătorilorŭ şi protestă în contra nedreptăţii sentinţei.

„*Republique Française*" ḑice, că a fostŭ onóre pentru senatŭ, de a fi rĕsbunatŭ armata şi de a fi salvatŭ libertatea şi republica. „*Lanterne*" ḑice, că bărbatulŭ, care a defraudatŭ banĭ publicĭ, nu mai póte fi conducĕtorulŭ unei partide. „*Clairon*" numesce condamnarea: o uşurare a consciinţei publice. „*Journal des Débats*" esprimă convingerea, că opinia publică va ratifica drépta sentinţă. In acelaşŭ înţelesŭ se esprimă şi „*Siècle*", şi „*Justice*" crede, că aḑĭ póte admite cu siguranţă, cumcă verdictulŭ naţiunei va libera Francia deplinŭ de acelŭ bărbatŭ, care voia sĕ ucidă pe cerşitórea („Gueuse"), cum numiau monarchiştii şi boulangiştii republica. „*La Paix*" consideră condamnarea ca sfêrşitulŭ boulangismului. „*Evénement*" ḑice, că tribunalulŭ de statŭ a începutŭ restabilirea principiului autorităţii republicane, guvernulŭ sĕ o îndeplinéscă. „*XIX Siecle*" ḑice, că Boulanger s'a condamnatŭ însuşĭ, căcĭ elŭ nu e unŭ învinsŭ, ci unŭ vinovatŭ.

Ḑiarele conservatóre şi boulangiste ameninţă cu verdictulŭ naţiunei la alegerĭ. „*La Presse*" dice, că condamnaţii de erĭ vorŭ fi triumfătorii de mâne. „*Gaulois*" scrie, că condamnarea e opera contrarilorŭ politicĭ şi nu a judecătorilorŭ. „*Soleil*" ţine de ceva grotescŭ, că Boulanger a fostŭ condamnatŭ, fiind-că a statŭ două óre la gara din Lyon, de unde nu putea pleca din causa închiderii liniei. „*Autorité*" ḑice, că sentinţa, care e unŭ omorŭ moralŭ, în locŭ de a-lŭ micşora pe bărbatulŭ, îlŭ va mări peste mĕsură. „*Intransigeant*", alŭ cărui directorŭ Rochefort încă e condamnatŭ, înjură pe bĕtrânii lachei din palatulŭ Luxemburgŭ şi publică o declarare a redactorului foii, în care acésta asigură de sincera-i iubire şi de nemărginitu-i devotamentŭ pe Rochefort, care acum sub republică e a doua óră de 19 anĭ încóce condamnatŭ la deportaţiune.

Intrevederea dela Berlinŭ şi pressa ruséscă.

„*Nord*", organulŭ diplomaţiei rusescĭ din Bruxella, vorbesce despre întrevede-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Serbarea logodnei în Vendée.

Nuvelă de **Iulius Ianin.**

(Urmare).

Când observă Baudelot acésta, apucă mâna ospĕtarului sĕu şi ḑise tremurândŭ:

„Vedeţĭ? Acestŭ singurŭ cuvêntŭ: „testamentŭ" îmĭ sună mai tristŭ decâtŭ cuvintele: „Vei muri în Nantes"! Observarea: „Faceţi-vĕ testamentulŭ", mi-a adusŭ aminte de mórtea tuturorŭ ai mei. Eu n'am pe nimenĭ, căruia sĕ-i potŭ lăsa de moştenire numele meu, sabia mea, iubirea mea şi ura mea; pentru că acestea suntŭ totŭ ce mi-a mai rĕmasŭ. Şi totuşĭ trebue că e ceva binefăcĕtorŭ şi dulce, a dispune de bunurĭ, de bogăţii, de avere, a fi darnicŭ la marginea mormêntului, aducêndu-ţĭ aminte de ultimele binefacerĭ şi a primi lacrĕmile de bucuriă şi de durere, ce le varsă ceilalţĭ după mórtea lui. Acésta e unŭ ce dulce şi onorabilŭ, nu-i aşa, căpitane? Sĕ nu ne mai gândimŭ la acésta".

„Vĕ voiu trimite de mâncare", ḑise Hamelin în tonŭ amicabilŭ. „Astăḑĭ este tocmai ḑiua logodnei mele şi mésa mea va fi mai bine sortată ca de obiceiu. Chiar mirésa mea o va îngriji".

Baudelot vĕḑu la una din deşchiḑĕturile carcerei unŭ mărgăritărelŭ. Frumósa floricică se legăna voiósă în vêntŭ. Elŭ o rupse şi i-o dete căpitanului.

„La noi este obiceiulŭ, căpitane", ḑise elŭ, „a da miresii unŭ darŭ de logodnă. Daţĭ, vĕ rogŭ, miresii D-vóstrĕ acéstă flóre înflorită pe câmpulŭ şi pămêntulŭ meu, şi acum, căpitane, bună séra! Vĕ ţinŭ prea multŭ departe de iubita D-vóstrĕ. Cerulŭ sĕ vĕ rĕsplătéscă bunătatea, ce aţĭ arĕtat'o către mine. Fiţĭ fericitŭ! Trimiteţi-mĭ ceva de mâncare, pentru că îmĭ este fóme şi am lipsă de odichnă".

Ei se despărţiră, pe când privirile lorŭ îşĭ ḑiseră unulŭ altuia unŭ „rĕmasŭ bunŭ" amicalŭ.

I-se aduse tînĕrului Vendean de mâncare. Fetiţa, căreia i-se dase acéstă însărcinare — o tînĕră bretană, cu dinţĭ albĭ, busele rose şi o fată impresionabilă — îi servia cu cea mai mare atenţiune. Baudelot era servitŭ ca şi ceilalţĭ óspeţĭ ai casei. Mâncarea era gustósă.

Când voi tînĕra fetiţă sĕ-i tórne şampaniă, elŭ o întrebă.

„Cum te chiamă, copila mea"?

„Mĕ chiamă Maria", respunse ea.

„Ca pe nepóta mea", ḑise tînĕrulŭ. „Şi de câţĭ anĭ eştĭ, Mario"?

„De şéptespredece"!

Lui i-se rupse inima, gândindu-se la frumósa lui rudă, care a fostŭ esecutată pe eşafodŭ. Ar fi trebuitŭ însĕ sĕ roşéscă, décă ar fi plânsŭ înaintea acestei copile, şi deórece nu mai era în stare sĕ mai ḑică nicĭ unŭ cuvêntŭ, îi întinse paharulŭ.

Paharulŭ însĕ era plinŭ şi în elŭ strălucia acum ultimele raze ale sórelui. — Sigurŭ că unde spuméză şampania, acolo totdéuna este primĕvară, cu tótă frica şi spaimele.

Vĕḑêndu-şĭ Baudelot paharulŭ plinŭ, întrebă pe fetiţă.

„Nu mai ai încă unŭ paharŭ, Mario"?

„Mie nu mi-e sete", rĕspunse ea.

„Unŭ omŭ singurŭ", continuă elŭ, „nu e în stare sĕ bea totŭ vinulŭ acesta, elŭ îşĭ caută tovarăşĭ şi îi place numai între óspeţĭ veselĭ. Arată-mĭ decĭ amiciţia ta, punêndŭ acestŭ paharŭ la busele tale, frumuşica mea bretană, décă voescĭ sĕ mĕ mai veḑĭ bêndŭ şampaniă înainte de a muri".

Elŭ ţinŭ paharulŭ la busele ei, care deja se atinseră de elŭ, însĕ la cuvêntulŭ: „mórte", i-se rupse inima şi lacrĕmile i-se rotogoliră în vinulŭ celŭ învioşătorŭ.

„In sĕnătatea ta, Mario!" ḑise Baudelot şi beù vinulŭ amestecatŭ cu lacrămĭ în sănătatea Mariei.

In acestŭ momentŭ se auḑi o musică de violine şi instrumente de suflatŭ.

„Ce însemnéză acésta?" întrebă elŭ punêndŭ paharulŭ la o parte. „Dómne iartă-mĕ, acesta e unŭ balŭ".

„Ah!" suspină Maria, „da! este unŭ balŭ, dér tênĕra mea stăpână nu voesce sĕ danţeze; mirele şi tatălŭ ei însĕ voescŭ. Ea va fi în nóptea acésta fórte nefericită".

La aceste vorbe tênĕrulŭ Vendean sări în susŭ.

„Ah, Mario!" ḑise elŭ, „décă eştĭ atâtŭ de bună, după cum credŭ, atuncĭ fă'mĭ unŭ serviciu din iubire. Du-te, fugĭ, sbóră, spune tinerei tale stăpâne, că contele Baudelot de Dairval, colonelulŭ cavaleriei uşóre, o rógă a-i da permisiune sĕ i-se presenteze. — Séu mai bine nu spune acestea, Mario! du-te la ospĕtarulŭ

rea împĕratului *Wilhelm* cu Regina *Victoria* a Angliei şi cu împĕratulŭ *Franciscŭ Iosifŭ*. Călĕtoria împĕratului germanŭ în Anglia, dice „Nord“, n'a spăriatŭ pe nimenĭ, dér mai puţinŭ a creatŭ posibilitatea unei alianţe cuadruple. Situaţia imperiului germanŭ în isolarea sa morală este încă aceeaşĭ, cum a caracterisat'o contele Moltke în anulŭ 1871 (că adecă Germania trebue sĕ stea 50 de anĭ cu sabia în mână) şi *Germania este respectată, dér nu este iubită.* Alianţei triple îi lipsesce acea sancţiune morală a popórelorŭ, care póte sĕ fiă numai resultatulŭ unorŭ interese comune durabile. Ce privesce întrevederea împĕraţilorŭ în Berlinŭ, declară „Nord“, că voiesce sĕ crédă asigurărilorŭ, că întrevederea din Berlinŭ după cuvintele, ce le-a folositŭ împĕratulŭ Franciscŭ Iosifŭ în toastulŭ sĕu, implică o îmulţire şi întărire a garanţiilorŭ păcii şi că în Berlinŭ nu s'au făcutŭ nouĕ convenţiunĭ, carĭ arŭ puté sĕ ameninţe pacea europénă.

„*Novoie Vremia*“ dice, că după tóte semnele nu i-a succesŭ împĕratului Wilhelm de a câştiga flota britanică pentru sprijinirea ligei de pace. Englesii n'au voitŭ sĕ-şĭ sacrifice libertatea de acţiune. Póte prin acestŭ „desastru“ se esplică acea espresiune de sentimente şovinistică, ce s'a manifestatŭ din incidentulŭ visitei împĕratului Franciscŭ Iosifŭ. Din acésta se póte cunósce, că au doritŭ sĕ arate, că liga de pace póte sĕ-şĭ urmăréscă scopurile ei şi fără flota britanică.

„*Graşdanin*“ dice, că toasturile din Berlinŭ ale împĕraţilorŭ suntŭ toasturĭ *politice-rĕsboinice.* Ce-i dreptŭ, Europa este aşa de obicinuită cu asemenĭ toasturĭ, încâtŭ variaţiunĭ nouĕ asupra temei vechĭ nu mai facŭ impresiune ca mai înainte. Nouĕle variaţiunĭ berlinese însĕ suntŭ — dice numita fóiă — cu tóte astea fórte interesante. Cuvintele împĕratului Wilhelm despre lupta „umĕrŭ la umĕrŭ“ arŭ puté sĕ fiă interpretate în sensŭ pesimisticŭ, dér de altă parte împĕratulŭ Franciscŭ Iosifŭ a bĕutŭ pentru înmulţirea şi întărirea garanţielorŭ păcii. Acésta este liniştitorŭ, dér nu e suficientŭ. Deórece până acuma s'a consideratŭ alianţa triplă ca „garanţiă a păcii“, ér acum se esprimă în Berlinŭ dorinţa ca sĕ se 'nmulţéscă şi sĕ se 'ntăréscă garanţiile de pace, acésta dovedesce, că alianţa triplă singură nu este de ajunsŭ şi nu este destulŭ de tare. Acésta este o declarare puţinŭ îmbucurătóre, şi trebue sĕ ne tememŭ, dice „Graşdanin“, că „nouĕle variaţiunĭ asupra vechei teme rĕsboinice“ arŭ puté sĕ contribue probabilŭ la înrĕutăţirea situaţiunei internaţionale, şi aşa destulŭ de apĕsătóre.

SCIRILE DILEI.

Prima „reformă“ în justiţia ungurescă. La pertractările judiciare în cause penale până acum se urma praxa, că representantulŭ acusaţiunei, procurorulŭ, punea întrebărĭ martorilorŭ, esperţilorŭ şi acusaţilorŭ şedêndŭ, pe când apĕrătorulŭ trebuia sĕ le adreseze acestora întrebărĭ stândŭ. Ministrulŭ ungurescŭ de justiţiă Szilagyi a dispusŭ acum, că pe viitorŭ şi apĕrătorulŭ póte sĕ pună întrebărĭ şedêndŭ. — Sĕ mai dică cineva, că guvernulŭ ungurescŭ nu „reforméză“ justiţia!

***

Consistorulŭ eparchialŭ aradanŭ a alesŭ de profesorĭ pentru cele douĕ catedre vacante dela institutulŭ teologicŭ pe d-nii: *Dr. Ioanŭ Trailescu* şi *Dr. Traianŭ Puticĭ.* Medicŭ seminarialŭ şi totŭ odată profesorŭ de higienă la seminarulŭ diecesanŭ din Aradŭ s'a numitŭ în modŭ provisorŭ d-lŭ *Dr. Vasilie Damianŭ.*

***

Cazacii în Cluşiu. „Kolozsvar“, în numĕrulŭ sĕu de Vinerĭ, serbéză într'un articulŭ cu titlulŭ de mai susŭ aniversarea a 40-a, de când cei dintâiu Cazacĭ au intratŭ în Cluşiu (în 15 Augustŭ 1849 la 10 óre a. m.) Este sciutŭ, că aceştĭ Cazacĭ au fostŭ chiămaţĭ în ţéră de către nobilimea înaltă ungurescă din Ardélŭ.

***

Lăutarĭ românĭ în Pesta. „Familia“ spune, că trupa de lăutarĭ a lui Dobrică, care a cântatŭ şi în Braşovŭ şi Sibiiu, în drumulŭ ei spre Parisŭ, s'a opritŭ şi în Pesta, unde a cântatŭ în trei serĭ în grădina „Mikado“. Deşi grădina e mare, cu peste 100 de mese, multŭ publicŭ a statŭ în picióre, nemai avêndŭ locŭ la mese. Musica românéscă, spune corespondentulŭ „Familiei“, a plăcutŭ fórte multŭ şi totŭ aşa de multŭ şi costumulŭ naţionalŭ, ce-lŭ purtau lăutarii, cu tricolorulŭ românŭ. De mai multe orĭ au trebuitŭ sĕ repete diferite bucăţĭ. Lăutarii, ţinêndŭ sémă de publiculŭ ungurescŭ din grădină, au cântatŭ şi nisce bucăţĭ unguresci, care au fostŭ întêmpinate cu aplause şi „eljen“-urĭ nesfêrşite.

***

Protopopŭ alŭ Banatŭ-Comloşiului. Alegerea s'a făcutŭ la 1 Augustŭ şi resultatulŭ e următorulŭ: Paulŭ Miulescu, protopresbiterulŭ Ciacovei, a întrunitŭ 34, Iulianŭ Bogdanŭ, parochŭ şi assesor consistorialŭ 13, Dr. Ioanŭ Trailescu, profesorŭ la institutulŭ teologicŭ din Aradŭ 8 voturĭ.

***

Diua onomastică a lui Kossuth. Pentru serbarea dilei onomastice a lui Kossuth în Budapesta comitetulŭ a stabilitŭ deja programa. Carolŭ *Eotvös* va ţiné discursulŭ festivŭ şi pe lângă elŭ vorŭ mai vorbi trei deputaţĭ şi alţĭ cincĭ oratorĭ. Ladislau *Inczedi* va scrie oda festivă. Şedinţa festivă va fi în păduricea oraşului. Se va cere şi voia dela poliţiă spre a arangia o procesiune în oraşŭ.

***

Invitare la *balulŭ* „Associaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ“, ce se va ţiné în 28 Augustŭ 1889 st. n. în sala hotelului Lauritsch în Făgăraşŭ. Inceputulŭ la 9 óre séra. Venitulŭ curatŭ va incurge în fondulŭ „Asociaţiunei“. Bilete de intrare de persónă cu 1 fl. 50 cr., se potŭ căpĕta în diua balului dela 3—6 óre după amédĭ la biroulŭ comitetului în hotelulŭ Lauritsch şi séra la casă. *Făgăraşŭ*, în Augustŭ 1889. *Comitetulŭ arangiatorŭ.*

NB. Deórece învitărĭ deosebite nu se vorŭ trimite, onor. publicŭ românŭ e rugatŭ a considera publicarea acestei învitărĭ ca învitare făcută tuturorŭ, carĭ voescŭ a participa.

***

Invitare la *petrecerea de véră* împreunată cu producţiune declamatorico-teatrală ce se va arangia Marţĭ în 27 Augustŭ st. n. a. c. în salele şcólei din Cutŭ. Venitulŭ curatŭ este destinatŭ pentru „fondulŭ scolasticŭ“. *Cutŭ*, 15 Augustŭ 1889. *Comitetulŭ arangiatorŭ.*

Preţulŭ întrărei: de persónă 80 cr. de familiă 1 fl. 50 cr. Oferte mărinimóse şi suprasolvirĭ se primescŭ cu mulţămită şi se chitéză pe cale diaristică. Inceputulŭ la $6^1/_2$ óre séra. N. B. Onor. Gardedame suntŭ rugate a se îngriji de victualie. Pentru cuartire se îngrijesce comitatulŭ arangiatorŭ.

Procesulŭ de presă alŭ „Luminătorului“

Vorbirea de apĕrare a acusatului **I. V. Bărcianu.**

(Urmare şi fine.)

Legea de naţionalităţĭ, artic. 44 din 1868, legalminte neabrogatŭ încă în nicĭ o formă, totuşĭ adĭ prin numerósele şi variile ordinaţiunĭ ministeriale simple d. e. aşa este de sfârticată şi denaturată, încâtŭ nicĭ autorii ei n'ar mai cunósce-o în practisarea ei de adĭ.

Cele ce se îndréptă contra bisericei române şi a şcólelorŭ nóstre confesionale, cele ce se pregătescŭ contra averilorŭ grăniţerilorŭ românĭ din Banatŭ şi din Ardélŭ, asprimea ce sufere unii, pentru că la portulŭ lorŭ se vede secularulŭ tricolorŭ ardelenescŭ, ér alţii pentru că-şĭ botéza copiii Horea, este strigătorŭ la ceriu şi vĕ asigurŭ, că nu suntŭ mĕsurĭ şi mijlóce nimerite, înţelepte, şi cu anevoiă vor avé sfêrşitŭ folositorŭ. Locuitorilorŭ din România nu li este ertatŭ a sprijini nicĭ unŭ institutŭ culturalŭ românŭ, nicĭ chiar Asociaţiunea pentru cultura poporului românŭ dela noi, pe când pe singuraticĭ ca şi pe reuniunĭ maghiare dela noi nime din România nu i-a împedecatŭ şi nu-i opresce a sprigini în totŭ modulŭ şi în tótă forma reuniunile şi bisericele maghiare din România; apoi nu veţĭ fi uitatŭ, că nicĭ până adĭ nu ni s'a datŭ îngăduirea a zidi şi a institui gimnasiu românŭ nicĭ în Caransebeşiu, nicĭ aicĭ în Aradŭ, de şi fondurile trebuincióse şi corĕspundĕtóre n'arŭ lipsi, éră cele esistente suntŭ expuse şi amenințate sub felurite pretexte; în Sătmarŭ nu-i permisŭ a înfiinţa nicĭ o reuniune de femei române; totŭ acolo se încaséză şi din sudórea Românilorŭ grei şi mulţĭ banĭ sub titlulŭ de dare culturală, din carĭ însĕ pentru învĕţămêntulŭ românescŭ, pentru cultura română nu se strecóră nicĭ unŭ banŭ frântŭ; şi totŭ în Sătmarŭ s'a întêmplatŭ la unŭ celebru procesŭ politicŭ, că s'a luatŭ în nume de rĕu, că Românii au vorbitŭ în limba lorŭ, ba judecătorii au ţinutŭ chiar sfatŭ asupra întrebării, décă se permite séu ba Românilorŭ a se apĕra şi a mărturisi în limba maicii lorŭ, şi alte multe încă.

Ba, s'a întêmplatŭ şi aceea, că Românii au fostŭ prin gendarmĭ armaţĭ opriţĭ a intra Dumineca în biserica lorŭ şi a ţiné s. slujbă bisericéscă. Acésta s'a eternisatŭ în analele comunei Lupşa din Munţii apusenĭ, comitatulŭ Turda-Arieşŭ.

Despre acestŭ casŭ însuşĭ patrioticulŭ „Egyetértés“ în N-rulŭ sĕu 118 din 30 Aprilie 1885 se espectorase astfelŭ: „. . . Diregĕtoria a încuiatŭ biserica, înaintea bisericii a pusŭ gendarmĭ cu baioneta pe puşcă şi a împedecatŭ pe preotulŭ şi pe poporŭ dela intrarea în biserică. O astfelŭ de procedere de locŭ nu se póte motiva faţă de locuitorimea pacinică, nearmată, chiar şi décă eventualŭ sânta slujbă d-deéscă s'ar fi întrebuinţatŭ spre orĭ ce felŭ de demonstraţiune. Contra aceluia séu contra acelora carĭ profanéză evlavia bisericéscă, da, este d'a se aplica cea mai aspră pedépsă, însĕ a opri însaşĭ îndatinata slujbă divină de Dumineca nu este ertatŭ. Unŭ astfelŭ de escesŭ de zelŭ de comunŭ este împreunatŭ cu mai mare daună decâtŭ cu folosŭ, căcĭ cu puţină rĕutate unŭ astfelŭ de lucru se póte înfăţişa ca o persecuţiuue religionară . . .“

Şi apoi mai afirmă d-lŭ procurorŭ de statŭ, că lamentămŭ din seninŭ, că ne plângemŭ fără temeiu. Nu vĕ veţĭ mai îndoi déră, nicĭ D-vóstrĕ d-lorŭ juraţĭ, că, dĕu, Românii din Ungaria au temeiurĭ sute şi mii d'a se plânge asupra apĕsărilorŭ, ce li se facŭ. Unŭ d-nŭ procurorŭ de statŭ, care cetesce de atâţia anĭ atâtea jurnale, raporturĭ şi şcirĭ, o scie acésta şi mai bine decâtŭ noi toţĭ.

Inainte d'a încheia însĕ, d-lorŭ juraţĭ, vĕ rogŭ sĕ socotiţĭ, décă este întemeiată séu ba convingerea mea, că acusaţiunea ridicată contra persónei mele nu este basată nicĭ în litera, nicĭ în spiritulŭ legii de pressă dela noi.

Legea de pressă statoresce categoricŭ, că fiă-care cetăţénŭ are libertatea a-şĭ spune părerea sa, adecă statoresce libertatea cuvêntului, a părerii. Spiritulŭ acestei legĭ déră este în cea mai vĕdită oposiţiune cu actulŭ acusaţiunii; acea decĭ nicĭ decâtŭ nu are tendinţa d'a mĕ pedepsi pe mine, căcĭ şi eu mi-am spusŭ numai părerea într'o formă, percum s'a vĕdutŭ, fórte nevinovată. Legea de pressă, repeţescŭ, nu vrea sĕ pedepséscă

---

casei, ér nu la mirésa lui, spune-i, că prisonerului îi este urâtŭ, că sgomotulŭ balului nu-lŭ lasă sĕ dórmă, că nóptea este lungă şi rece, că ar face o faptă nobilă, scăpândŭ pe unŭ tênĕrŭ nenorocitŭ de întunecatele gândurĭ ale ultimei sale nopţĭ, şi că-lŭ rogŭ sĕ'mĭ dea voiă sĕ mĕ presintŭ şi eu la balŭ, că'mĭ mai dau încă odată cuvêntulŭ de onóre, că nu voiu face nicĭ o încercare de fugă. Spune-i tóte acestea, Mario, şi mai spune-i încă şi ceea-ce te va mai învĕţa şi inima ta. 'Ţĭ mulţămescŭ mai dinainte, Mario, sperŭ, că se va îndupleca. Décă cumva voiu fi învitatŭ la acestŭ balŭ, atuncĭ trimite'mĭ pe servitorulŭ domnului tĕu, spune-i sĕ'mĭ aducă o haină a domnului sĕu şi sĕ'mĭ redea şi sabia, ca sĕ o mai încingŭ astă nópte pentru ultima óră. Aşadér acum du-te, Mario, du-te copila mea“.

Câte-va minute mai târdiu apărù în porumbarŭ camerierulŭ căpitanului Hamelin. Elŭ aducea prisonerului unŭ costumŭ întregŭ, pe care ilŭ triimise căpitanulŭ Hamelin. Baudelot era tînĕrŭ şi frumosŭ, însă nu se peptĕnase de multŭ timpŭ. Se'mbrăcă, îşĭ peptĕnă pĕrulŭ şi barba, şi privirea lui se înseninase prin cina ce o căpĕtase şi prin sunetele violinilorŭ ce le audise în depărtare; nu se putù oprì de a nu rîde, mulţămitŭ cu sine însuşĭ şi gândindu-se ca la una din cele mai plăcute dile ale vieţii sale.

Ii mai lipsea numai o sabiă, pe care încă o primì, când eşi, amintindu-i-se încă odată, ca sĕ ţină jurămêntulŭ făcutŭ. Era nópte când traversà elŭ grădina ducêndu-se în sala de danţŭ.

Cele mai frumóse dame republicane din provinciă fură învitate la acestŭ balŭ. Se scie însĕ, că damele nu suntŭ atâtŭ de convertite în politică, ca sĕ nu se uite la unŭ tînĕrŭ gentilomŭ curagiosŭ, frumosŭ, elegantŭ şi spirituelŭ, care a doua di avea sĕ fiă împuşcatŭ.

Danţulŭ începù. Mirésa era d-şóra *de Mailly*, o fetiţă tristă şi blondă, la care se observa neplăcere de a se da jocului şi serbărilorŭ de logodnă în aceste timpurĭ de spaimă şi persecuţiunĭ. Sóţele ei de copilăriă încă împărtăşiau mâhnirea şi tăcerea ei. Incă nicĭ o serbare bretana n'a fostŭ aşa de tristă ca acésta. Era o adevĕrată zăpăcélă în acestŭ balŭ, nimicŭ nu'şĭ lua cursulŭ sĕu, nicĭ danţulŭ, nicĭ danţatórele, indisposiţiunea era generală. Chiar ţi tinerii căutau, ca sĕ nu se facă plăcuţĭ domnişórelorŭ, aşa că balulŭ d'abia începuse şi fiă-care, fără ca vre-unulŭ sĕ scie de ce, doria ca balulŭ sĕ fiă sfêrşitŭ.

Deodată uşa salei celei marĭ se deşchide încetŭ şi nicĭ nu sciu de ce deodată privirile tuturorŭ se îndreptară spre uşă; întréga societate avea în acestŭ momentŭ numai o singură privire, atâtŭ de multŭ doriau toţĭ sĕ pună unŭ sfêrşitŭ urîtului, de care erau cuprinşĭ. Şi acum se vĕdù întrândŭ pe uşă unŭ gentilomŭ frumosŭ şi îmbrăcatŭ ca la curte, unŭ ofiţerŭ veselŭ, vioiu şi frumosŭ. Avea vestminte elegante, statură nobilă şi plăcutele moravurĭ ale curţii. Acéstă aparţiune produse o interesantă scenă în indisposiţiunea serbării. Bărbaţii şi damele, care erau cu toţii „Veneţĭ“, fură surprinşĭ într'unŭ modŭ plăcutŭ, vĕdênd în mijloculŭ lorŭ o rĕmăşiţă a acelei vechĭ societăţĭ franceze, care în decursŭ de 24 de óre a fostŭ nimicită! Şi câtă iritaţiune sfiiciósă se produse, când vĕdură pe acestŭ tênĕrŭ, deja osânditŭ şi pe care mâne ilŭ aştéptă mórtea, visitândŭ unŭ balŭ alŭ republicanilorŭ, pentru a se da jocului şi veseliei, şi care în acéstă séră se gândesce numai la aceea, de a fi amabilŭ şi a plăcea, credinciosŭ până la mórte chiămărei sale de gentilom francesŭ.

Abia intrà Baudelot în sală şi se şi dete plăcerilorŭ serbării; învità pe o damă la danţŭ. Ea primì îndată, fără a se mai gândi, ba din contră cu rĕspunsulŭ obicĭnuitŭ, învitarea junelui, sciindŭ, că mórtea republicană, cea mai neprevĕdută dintre tóte, stă la spatele danţatorului ei, gata a'i întinde mâna-i sângerată. Când vĕdură bărbaţii, că Baudelot, care era deja alŭ morţii, danţa, se roşiră cu toţii din causa lipsei lorŭ de zelŭ şi curtenire către dame şi îndată tóte fură învitate la jocŭ. Damele din partele primiră mânile danţatorilorŭ, ca sĕ vadă pe Baudelot jucândŭ mai multŭ în apropierea lorŭ, aşa că — mulţămită acestei jertfe a morţii — acestŭ balŭ, înainte atâtŭ de tristŭ, deodată luà înfăţişarea unei adevĕrate serbărĭ.

(Va urma.)

persóna mea, cu atâtŭ mai vêrtosŭ nu, că acea părere a mea nu este numai a mea isolată, ci o susţinŭ şi aderéză la ea, décă nu tótă suflarea română din nascere, celŭ puţinŭ sutele de abonenţĭ şi sprijinitorĭ ai „Luminătorului“. Aceştĭ aderenţĭ încă ar fi déră culpabilĭ; d-lŭ procurorŭ de statŭ şi pe aceia ar fi trebuitŭ sĕ-i incuse şi sĕ-i pună înaintea judeţului. Eu şi aceste sute de aderenţĭ suntemŭ una; este părerea lorŭ, pe carea eu, consimţindŭ, o aducŭ pentru ei şi în numele lorŭ la cunoscinţa publică prin organulŭ lorŭ publicisticŭ, în colónele fóiei.

Spiritulŭ legii de pressă este, că părerile libere, convingerile, sfaturile sutelorŭ şi miilorŭ de cetăţenĭ plătitorĭ de dare şi purtătorĭ de poverĭ publice, aduse pe calea grabnică şi lăţită a pressei la cunoscinţa gevernului ţĕrii, acesta sĕ le iee la cunoscinţă, sĕ le apreţieze şi după trebuinţă sĕ se acomodeze séu sĕ iee mĕsurile trebuinciόse de îndreptarea treburilorŭ, décă părerea a fostŭ bună, séu de combatere, de abatere, décă părerea e greşită, stricăciósă orĭ chiar periculósă. Din acestŭ spiritŭ alŭ libertăţii de pressă se esplică soiurile de censură, practisate în unele monarchii mai încetişóre, mai puţinŭ înaintate în liberalismŭ, nu în libertate.

Referitorŭ la acésta totŭ diarulŭ „Egyetértés“ în n-rulŭ sĕu 322 din 23 Noemvre 1886 scrie... „Cu dispositiunĭ violente poţĭ face, ca poporulŭ sĕ tacă pe unŭ timpŭ scurtŭ, însĕ a planta iubire în inimĭ este cu neputinţă. Insĕ regularisarea pressei este tocmai o astfelŭ de dispositiune violentă.“

Spiritulŭ legii de pressă déră nu este corectŭ interpretatŭ de on. domnĭ, carĭ m'au adusŭ la acestŭ locŭ, nicĭ în casul acesta. Eu suntŭ micŭ şi puţinŭ, voiu suferi orĭ ce pedépsă, décă adĭ lumea e aşa şi nu mĕ spariu de nicĭ unŭ feliu de pedépsă, când e vorba de fericirea poporului meu, de binele ţĕrii mele. Alţii au suferitŭ altele şi mai suntŭ alţĭ mulţĭ gata la orĭ-ce sórte, în a cărora asemĕnare eu nu numĕrŭ şi disparŭ cu totulŭ. Insĕ este mare întrebarea, décă prin pedepsirea persónei mele, prin regualrisarea unui singuraticŭ s'a ajunsŭ scopulŭ séu ba. Potŭ afirma cu tótă hotărîrea, că faţă de noi Românii acelŭ scopŭ nu se ajunge nicĭ de cum, ceea ce încă dovedesce, că nicĭ acestŭ proces de pressă nu este întemeiatŭ nicĭ în litera nicĭ în spiritulŭ legii de presă dela noi.

Dreptŭ esemplu îmĭ pică in minte casulŭ publicistului francesŭ Manuel, care prin gendarmĭ fu smulsŭ din parlamentulŭ ţĕrii şi aruncatŭ în temniţă pentru părerile sale liberale; la urmă însĕ nu ideile sale liberale periră, ci se rĕsturnă tronulŭ Bourbonilorŭ...

N'am încă motive a mĕ îndoi, că şi d-vóstrĕ, d-lorŭ juraţĭ, astfelŭ esplicaţĭ spiritulŭ legii de pressă, cu atâtŭ mai vêrtosŭ, cá specialŭ oraşulŭ Aradŭ, ai cărui cetăţenĭ compunŭ acestŭ juriu de pressă, totdéuna a fostŭ o fortăréţă a libertăţilorŭ civice şi a democraţiei contra nedreptăţilorŭ şi persecuţiunilorŭ.

Insĕ orĭ şi cum sĕ sune verdictulŭ D-vóstrĕ, vĕ asigurŭ, că dela aceea ce civilisaţiunea, cultura şi caracterulŭ cerŭ dela mine ca fiu convinsŭ şi credinciosŭ alŭ poporului meu, nu mĕ voiu abate nicĭ când, nicĭ unŭ momentŭ şi sub nicĭ o condiţiune, şi chiar şi décă verdictulŭ d-vóstrĕ ar fi „vinovatŭ“, credeţi-mĭ, că nicĭ acestŭ verdictŭ nu m'ar seduce sĕ mĕ abatŭ dela calea mea românéscă patriotică ca publicistŭ şi cetăţénŭ, observată pănă acuma, nicĭ n'ar stêrni în mine cândva dorulŭ de rĕsbunare, cu atâtŭ mai puţinŭ pofta d'a propaga neînţelegere şi d'a aţîţa la ură pe unŭ omŭ contra altui omŭ, pe unŭ poporŭ contra altui poporŭ, căcĭ sciu şi cunoscŭ gréua şi sublima datorinţă şi chiămare a unui consciinţiosŭ scriitorŭ publicŭ în ţéra mea; suntŭ pĕtrunsŭ de ea şi o voiu ţiné-o sfântă totdéuna.

Aceste lămurirĭ, precum disei, mĕ ţinui datorŭ a le da cu acéstă ocasiune, pentru ca cu atâtŭ mai întemeiatŭ sĕ vĕ puteţĭ da verdictulŭ. Consciinţa mea e deplinŭ liniştită.

Eră d-vóstrĕ, d-lorŭ juraţĭ, décă veţĭ cumpĕni bine tóte, consciinţa d-vóstrĕ nu vĕ póte şopti altceva, decâtŭ: respingerea acusaţiunei şi declararea mea de nevinovatŭ“.

„Corespondenţa Gaz. Trans“.

Betlénŭ, Augustŭ 1889.

Onorabilă Redacţiune! In numele comitetului aranjatorŭ alŭ balului românŭ din Betlénŭ, Solnocŭ-Dobêca, constătătorŭ din onor. d-nĭ: Gregoriu Puşcariu, zelosulŭ protopopŭ alŭ Ciceu-Cristurului, ca preşedinte; Simionŭ Moldovanŭ, ca secretarŭ; Alexa Morariu, respicientŭ pensionatŭ, ca cassarŭ, — vinŭ a face o dare de sémă despre venitulŭ petrecerei din 28 Iulie a. c. aranjate în favorulŭ Bisericei şi-a şcólei române locale.

Pănă astădĭ au incursŭ din preţulŭ întrării séra şi din suprasolvirĭ 142 fl. v. a. Spese au fostŭ 70 fl. v. a. Venitulŭ curatŭ face 72 fl. v. a.. După-ce vomŭ vedé, că numai incurgŭ suprasolvirĭ, vomŭ da publicităţii şi lista onor. d-nĭ suprasolvenţĭ. Pănă atuncĭ încă dămŭ espresiune cordialei nóstre mulţămirĭ în genere întregului onor. publicŭ, care prin participare şi suprasolvire au înaintatŭ şi mărítŭ avutulŭ Bisericei şi-alŭ şcólei nóstre române lipsite de alte ajutóre.

Credemŭ, că nu greşimŭ înpletindŭ aci cununa graţióselorŭ dómne şi d-şóre, care au înfrumseţatŭ balulŭ nostru purtândŭ cu fală mândrulŭ nostru costumŭ naţionalŭ. Étă-le: D-na Iosefina Popŭ din Betlénŭ; dómnele preotese: Maria Iuga din Arcalia; d-na Todoranŭ din Măhalŭ şi d-na Mureşianŭ din K. Lona; apoi gentilele d-şóre: Ludovica Rusŭ din Chiutelnicŭ; Cornelia Puşcariŭ din Ţiagă; Sabina Rusŭ, Gherla; Maria Sĕcuĭ, Arpastĕu; Florica Diuganŭ, Betlénŭ, cu Anica Moldovanŭ; Maria Popoviciu, Braşfalĕulŭ de susŭ; Laura Veturia Mureşian fica inteligentă a domnului Petru Mureşianŭ Sîreganulŭ din Sirégŭ; Lodovica şi Ana Rusŭ din Ida mare; Maria Popŭ din Zagra; Maria Cupcea din Odêrheiŭ; Lucreţia Sigartĕu din Sinterégŭ şi d-şóra Maria Silvia Dănilă din Budatelecŭ, studentă în telegrafiă, care deşi n'a fostŭ costumată, dară cu fală a purtatŭ mândrulŭ nostru tricolorŭ. Inainte surorilorŭ! Vĕ gratulămŭ Vouĕ şi celora, ce vĕ vorŭ imita pe voi în purtarea pitorescului costumŭ românescŭ.

Ni-se impută în Nrii 168 şi 169 din 1889 ai preţuitului diarŭ: „Gaz. Transilvaniei“ că amŭ începutŭ petrecerea cu valsŭ şi amŭ jucatŭ „csardás“. Replicămŭ: Inceputulŭ l'amŭ lăsatŭ pe placulŭ tinerilorŭ doritorĭ sĕ asude curêndŭ, încheiarea amŭ lăsat'o străinilorŭ sĕ aibă şi ei unŭ jocŭ, décă i-amŭ învitatŭ, dară conversarea, spiritulŭ şi sufletulŭ petrecerei aşa scimŭ că românescŭ a fostŭ, căcĭ Românĭ suntemŭ şi noi, ca d-nii corespondenţĭ. Almintrelea noi cu spiritŭ calmŭ primimŭ observările binevoitóre, promitemŭ a îndrepta ce-amŭ greşitŭ, — dar' cui nu-i place, cum facemŭ noi, facă mai bine, şi noi vomŭ fi cei dintâĭ, carĭ ne vomŭ rădica pălăriile înaintea d-lorŭ. Cu esecutarea pieselorŭ teatralĭ vedemŭ „cu mulţămită“, că şi criticele condeie ale d-lorŭ corespondenţĭ au fostŭ îndestulite, încâtŭ pentru cârmaciulŭ balului, acela dinpreună cu afabila-i şi stimata-i soţiă-dómnă, au fostŭ la culmea misiuneĭ sale. Dumnedeu sĕ-i ţină între noi la mulţĭ anĭ fericiţĭ!

Mulţămindŭ încă odată onor. publicŭ pentru sprijinulŭ ce ne-a datŭ, Vĕ rugămŭ, Onorate Domnule Redactorŭ, a primi espresiunea sincerului devotamentŭ, ce Vi-lŭ păstréză.

In numele Comitetului aranjatorŭ.
Hortensiu.

Literatură.

„Convorbirĭ literare“ din Bucurescĭ, Nr. 5 dela 1 Aaugustŭ are următorulŭ sumarŭ: I. L. Caragiale: „O făcliă de Paştĭ (novelă). G. I. Lahovary: „Hârtii vechĭ.“ Xenophon C. Gheorghiu: „O cestiune de estetică.“ François Ponsard: „Onórea şi banii“, comediă, actulŭ I trad. A. Naum. Cervantes: „Don Quinjote de la Mancha“, trad. de S. G. Vârgolicĭ (urmare). I. N. Romanŭ: „Lasă lumea“ (poesiă.) George Vasiliu: „Nu mai zîmbi“ (poesiă). Artur Stavri: „Iubita mea“ (poesiă).

„Familia“ din Oradea-mare, Nr. 23 dela 6(18) Augustŭ are următorulŭ sumarŭ: „Meditaţiune“ (poesiă) de Smara. „Influinţa lunei asupra vegetaţiunei.“ „Strigătŭ de durere“ (poesiă) de Th. M. Stoenescu. „In giurulŭ lumei“, comediă de Octave Feiullet [urmare), trad. de N. A. Bogdanŭ. „Apă de Colonia şi istoriculŭ ei“, de F. „Sărutarea la diferite popóre“. „Doine de pe Mureşŭ“ culese de Al. Fodorŭ. Salonŭ: „Concertŭ românescŭ în Budapesta“ de Georgiu Opra. „Sinaia“, de Dr. G. Crăinicianu. „Femei din Pompei acasă, ilustraţiune. Literatură şi arte. Teatru şi musică. Biserică şi şcólă. Ce e nou? Moda. Pentru dómne tinere: Pregătirea balmoşului.“ Poşta redacţiunei. Calendarulŭ sĕptĕmânei.

„Amiculŭ Familiei“ din Gherla, Nr. 15 dela 1 Augustŭ are următorulŭ sumarŭ: Costantinŭ Morariu Andrieviciu“, fostŭ profesorŭ de teologia morală la institutulŭ teologicŭ din Cernăuţĭ 1835—1875 cu portretulŭ. „Când ântâia“, poesiă de Georgiu Simu. „Inelulŭ“, novelă (urmare). „Ce-i speranţa?“, poesiă de Georgiu Simu. „Proba de focŭ“, comediă într'unŭ actŭ după A. Kotzebue, trad. de Irina Sonea Bogdanŭ (urmare). Diverse. Glume cu ilustraţiunĭ.

Programa

festivităţilorŭ cu ocasiunea adunărei generale a „Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ“, ce se va ţiné începêndŭ din 27 Augustŭ 1889 în Făgăraşŭ şi adecă:

In 26 Augustŭ 1889. 1) Primirea comitetului în Voila. 2) Séra convenire în grădina „Mexico“

In 27 Augustŭ 1889. 3) După serviciulŭ divinŭ, I-a şedinţă în sala hotelului „Parisŭ“. 4) La 2 óre după prândŭ banchetŭ în sala hotelului Lauritsch. 5) Séra la 9 óre concertŭ în sala hotelului Lauritsch.

In 28 Augustŭ 1889. 6) Inainte de prândŭ şedinţa a II în sala hotelului „Parisŭ“. 7) La 9 óre séra balŭ în sala hotelului Lauritsch.

In 20 Augustŭ 1881. 8) Şedinţa a III-a în sala hotelului „Parisŭ“.

Comitetulŭ despărţĕmêntului II

Logodnă. D-lŭ *Ionŭ Bocăniciu*, teologŭ abs. de Blaşiu pentru diecesa Lugoşului şĭ-a încredinţatŭ de fiitóre soţiă pe d-şóra *Aurelia Olărescu*, fica preotului gr. cat. din Văliόra, Aronŭ Olărescu.

DIVERSE.

Edison despre sine însuşĭ. Despre o conversaţiune cu Edison se scrie din Parisŭ: Edison a vorbitŭ de intenţiunea sa cea mai nouă, cu ajutorulŭ căreia sĕ fiă posibilŭ, ca unŭ bărbatŭ în New-York sĕ pótă vedé, ceea ce face femeia sa în Parisŭ. — Nu sciu, adause Edison rîdêndŭ, décă acésta va fi o reală binefacere pentru omenire. Femeile vorŭ protesta în contra acestei invenţiunĭ. Dér, seriosŭ vorbindŭ, eu lucrezŭ la o invenţiune, ce va permite unui bărbatŭ, care locuesce la capĕtulŭ unui oraşŭ, ca nu numai sĕ telefoneze unui amicŭ, care locuesce în celălaltŭ capĕtŭ, ci ca sĕ şi védă pe acestŭ amicŭ, pe când îşĭ petrece cu elŭ prin telefonŭ. Acésta invenţiune va fi folositóre şi practică şi eu nu vĕdŭ, de ce nu s'ar realisa în curêndŭ. Celŭ dintâiu lucru, ce'lŭ voiu face după reîntórcerea mea în America, va fi, de a construi acestŭ aparatŭ între laboratoriulŭ meu şi atelierulŭ meu telefonicŭ. Dealtmintrelea am dobênditŭ deja pănă acuma resultate mulţămitóre, reproducêndŭ chipurile în distanţa acésta. Va fi însĕ cu neputinţă a vedé pe cineva între New-York şi Parisŭ, căcĭ pe lângă alte greutăţĭ forma rotundă de globŭ a pământului face acésta imposibilŭ.

Cu privire la fonografŭ dise Edison, că acesta şĭ-a ajunsŭ deja culmea perfecţiunei. Fonografulŭ obicĭnuitŭ e deosebitŭ de acele aparate speciale, pe carĭ Edison le folosesce la esperimentele sale. Cu aceste aparate speciale e posibilŭ a dobêndi unŭ tonŭ destulŭ de putericŭ, spre a reproduce o conversaţiă pe care unŭ mare auditorŭ o póte audi lămuritŭ. In timpŭ de şépte lunĭ — continuă Edison — am lucratŭ în fiecare di 18—20 de óre la îmbunătăţirea fonografului. Singurulŭ cuvêntŭ *specia* 'mĭ făcu marĭ greutăţĭ. Am vorbitŭ tare în fonografŭ: *specia, specia* şi aparatulŭ 'mĭ rĕspunse întotdéuna: *pecia, pecia.* Era sĕ nebunescŭ. Astădĭ se potŭ vorbi în fonografŭ o miiă de cuvinte a unui diarŭ cu iuţéla de 150 de cuvinte pe minută, şi aparatulŭ va reproduce tóte, fără a lăsa afară măcarŭ o silabă.

Acum 'mĭ dau silinţa — dise în fine Edison — de a resolva problema *navigaţiunei în aerŭ.* Am lucratŭ deja multŭ în acéstă privinţă, dér trebue sĕ se inventeze ceva nou. Póte că voiu inventa eu în curêndŭ ceva nou.

Necrologŭ. *Georgiu Dudulescu* preotŭ gr. or. ort. din Miersigŭ, cottulŭ Bihorŭ, cu inima sfăşiată de durere aduce la cunoscinţă rudeniilorŭ, cunoscuţilorŭ, precum şi onor. publicŭ cetitorŭ, cumcă nemilósa mórte, în 11 Augustŭ st. n. la órele 2 după medulŭ nopţii, i-au răpitŭ pe multŭ iubita şi credinciósa sa soţiă: **Maria Dudulescu** *născută* **Velleanu**, în flórea vieţii sale, în etate abia de 22 anĭ, şi în a 8 lună a fericitei sale căsătorii, după unŭ morbŭ scurtŭ de 48 óre, urmatŭ din o nascere nefericită. Rĕposată în Domnulŭ a lăsatŭ în celŭ mai profundŭ doliu pe neconsolabilulŭ ei soţŭ, pe părintele ei Georgiu Velleanu, căpitanŭ pesionatŭ în Viena, şi Georgina; pe socrii sĕi: Iosifŭ Dudulescu şi Iuliana, pe cumnatăsa: Adela şi cumnatulŭ: Gavrilŭ Dudulescu preparandŭ anulŭ alŭ 4-lea; pe unchiulŭ şi unchióia: Velleanu, majorŭ în Sibiu; pe naşulŭ ei: Ilarie Crişianu şi soţia:

Rămăşiţele pămêntescĭ ale neuitatei defuncte s'au depusŭ în cimiterulŭ gr. or. din locŭ Lunĭ în 15 Augustŭ la 5 óre p. m. cu o splendidă pompă bisericéscă, la care au participatŭ tótă comuna şi totŭ publiculŭ inteligentŭ din jurŭ, Sicriulŭ a fostŭ purtatŭ mai ântâiu la sf. biserică de 6 tinerĭ, juriştĭ şi octavanĭ, de acolo la mormêntŭ, sub cântările melodióse eşite din gurile a 6 preoţĭ celebranţĭ, 3 învĕţătorĭ şi unŭ clericŭ şi 8 şcolarĭ îmbrăcaţĭ. Sicriulŭ a fostŭ împodobitŭ cu mai multe cununĭ, pregătite de D-na notarului din Homorogŭ; una de versusiana-sa: Maria Cosma preotésă în Homorogŭ; una trimisă dela multŭ iubitulŭ sĕu unchiu şi unchióiă Velleanŭ, majorŭ în Sibiiu.

Neuitata defunctă este jelită de toţĭ câţĭ au cunoscut'o pentru cultura, credinţa, modestia, religiositatea şi caracterulŭ blândŭ, cu carĭ în măsură mare a fostŭ înzestrată de provedinţa dumnedeéscă.

Fiei ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 20 Augustŭ st. n. 1889.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.43	Vênd.	9.45
Argintŭ românescŭ -	„	9.39	„	9.42
Napoleon-d'orĭ - - -	„	9.44	„	9.47
Lire turcescĭ - - -	„	10.70	„	10.75
Imperialĭ - - - -	„	9.70	„	9.75
Galbinĭ .	„	5.58	„	5.64
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	102.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.59	„	99.—
Ruble rusescĭ - - -	„	123.50	„	124.—
Discontulŭ - - - -	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 19 Augustŭ st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4% - - - - - - -	99.70
Renta de hârtiă 5% - - - - - - -	94.80
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare -	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) - -	100.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) - -	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) - -	112.60
Bonurĭ rurale ungare - - - - -	104.70
Bonurĭ cu clasa de sortare - - - -	104.70
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ - - -	104.70
Bonurĭ cu cl. de sortare - - - -	104.70
Bonurĭ rurale transilvane - - - -	104.70
Bonurĭ croato-slavone - - - - -	105.—
Renta de hârtiă austriacă - - - -	83.65
Renta de argintŭ austriacă - - - -	84.60
Renta de aurŭ austriacă - - - - -	109.80
Losurĭ din 1860 - - - - - - - -	139.—
Acţiunile băncei austro-ungare - -	906.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. -	316.50
Acţiunile băncei de creditŭ austr. -	305.50
Galbenĭ împĕrătescĭ - - - - - - -	5.65
Napoleon-d'orĭ - - - - - - - - -	9.47
Mărcĭ 100 imp. germane - - - -	58.35
Londra 10 Livressterlinge - - - -	119.45

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

No. 2759—1889. 143/4,3—3

Escriere de concursŭ.

Cu terminulŭ de 8 Septemvre a. c. st. n. inclusive se escrie concursŭ pentru următórele stipendie din *fundaţiunea fericitului archiepiscopŭ şi metropolit Alesandru Sterca Şiuluţŭ*, şi anume:

Pentru *două stipendie de câte 400 fl. v. a.* usuate de Liviu Albini şi Amosŭ Frâncu, ambii rigorosanţĭ în drepturĭ, şi dechiarate de vacante din causă, că nicĭ uuulŭ dintre beneficiaţĭ nu s'a legitimatŭ la finea anului şcolasticŭ 1888/9 despre progresulŭ făcutŭ în decursulŭ acelui anŭ;

Pentru *patru stipendie de câte 200 fl. v. a.* usuate, unulŭ de Virgiliu Brĕnduşianu, rigorosante în drepturĭ, care nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în decursulŭ anului şcolasticŭ espiratŭ, alŭ doilea de Laurenţiu Popŭ, carele depunêndŭ doctoratulŭ, a absolvatŭ studiele juridice, alŭ treilea de Eugeniu de Lemenyi, carele a devenitŭ oficerŭ în armata comună în activitate, şi alŭ 4-lea de Davidŭ Radeşŭ, carele a absolvatŭ academia silvanistică din Schemnitz;

Pentru *două stipendie de câte 60 fl. v. a.* usuate de gimnasiştii Basiliu Trifu şi Camilŭ P. Harşianu, şi dechiarate de vacante din causă, că nicĭ unulŭ dintre beneficiaţĭ nu a produsŭ atestatŭ despre progresulŭ făcutŭ în decursulŭ anului şcolasticŭ espiratŭ.

Doritorii de a obţinê vre-unulŭ din stipendiele de mai susŭ au sĕ întrunéscă următórele condiţiunĭ:

a) că suntŭ Romanĭ gr. cat. miserĭ născuţĭ în Transilvania;
b) că pre lângă purtare morală buuă au din studie calculĭ de *eminenţă*;
c) că după absolvarea studielorŭ teologice se pregătescŭ la facultatea filosofică pentru cariera de profesorĭ la gimnasie, sêu că suntŭ ascultătorĭ de medicină, de drepturĭ orĭ şi la altă facultate, academiă şi gimnasiu;
d) dintre concurenţĭ vorŭ avê preferinţă, carĭ vorŭ putê dovedi, că suntŭ consângenĭ cu piul fundator;
e) concurenţii sĕ producă şi alăture la cererile lorŭ: *testimonie şcolastice în copiă autentică şi nu în origine*, atestatŭ de consângenitate, décă suntŭ consângenĭ cu fundatorulŭ, carte de botezŭ, atestatŭ de paupertate, şi sĕ numéscă espresŭ institutulŭ, la care şi unde vorŭ sĕ continue sciinţele academice orĭ gimnasiale.

Cererile concursuale astfeliu adjustate sĕ le subştérnă la subsemnatulŭ consistoriu metropolitanŭ până la terminulŭ prefiptŭ.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 10 Augustŭ 1889.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

Escriere de concursŭ.

Cu terminulŭ de 8 Septemvre a. c. st. n. inclusive se escrie concursŭ la *trei stipendie de câte 60 fl. v. a. şi la unŭ stipendiu de 40 fl. v. a. din fundaţiunea fericitului canonicu Constantinŭ Alutanŭ*, dintre carĭ unulŭ se face acum din nou curentŭ, alŭ doilea a fostŭ usuatŭ de medicinistulŭ Alesandru Silasi, alŭ treilea de gimnasistulŭ Andreiu Borgovanŭ, şi alŭ 4-lea de gimnasistulŭ absolutŭ Aureliu Olteanu, dintre carĭ beneficiaţĭ nicĭ unulŭ nu s'a legitimatŭ la finea anuluĭ scolasticŭ espiratŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie.

Doritorii de a obţinê vre-unulŭ din stipendiele de mai susŭ vorŭ avê de a'şĭ instrui suplicele conformŭ condiţiunilorŭ indigetate în escrierea de concursŭ pentru stipendiele şuluţiane şi a le aşterne subsemnatului consistoriu până la terminulŭ prefiptŭ.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 10 Augustŭ 1889.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei“, precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans“.

MERSUL TRENURILOR

pe liniele orientale ale căii ferate de statŭ regescĭ unguresci valabilŭ din 1 Iunie 1889.

Budapesta—Predealŭ

	Tren de persóne	Trenŭ accelerată	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Viena	11.—	8.—		
Budapesta	8.31	2.—	3.10	6.10
Szolnok	11.20	4.05	7.22	9.28
P. Ladány	2.22	5.46	5.52	11.38
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51
		7.11	9.18	2.11
Várad-Velencze			9.27	2.19
Fugyi-Vásárheli			9.44	2.32
Mezö-Telegd		7.41	10.21	2.55
Rév		8.16	11.38	3.38
Bratca			12.16	4.01
Bucia			12.54	4.23
Ciucia		9.05	1.57	4.49
Huiedin		9.35	3.11	5.31
Stana			3.40	5.40
Aghiriş			4.15	6.12
Ghirbeu			4.36	6.24
Nădĕşel			4.58	6.38
Cluşiu		10.35	5.26	6.56
	11.02			7.15
Apahida	11.23			7.48
Ghiriş	12.44			9.13
Cucerdea	1.27			10.04
Uióra	1.34			10.12
Vinţulŭ de susŭ	1.42			10.19
Aiud	2.07			10.45
Teiuşŭ	2.26			11.34
Crăciunelŭ	3.11			12.11
Blaşiu	3.24			12.29
Micăsasa	3.54			1.10
Copşa mică	4.09			1.30
Mediaşŭ	4.39			2.14
Elisabetopole	5.11			2.54
Sighişóra	5.45			3.35
Haşfalĕu	6.12			4.07
Homorodŭ	7.32			5.54
Ágostonfalva	8.17			6.39
Apatia	8.37			7.13
Feldióra	9.06			7.45
Braşovŭ	9.45			8.32
	1.55	5.32		
Timişŭ	2.53	6.15		
Predealŭ	3.28	6.47		
Bucurescĭ	9.35	11.50		

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerată	Tren de persóne	Trenŭ mixt
Bucurescĭ		4.40	7.30	*)
Predealŭ		9.12	1.14	5.03
Timişŭ		9.41	1.45	6.22
Braşovŭ	—.—	10.17	2.32	7.23
	4.54		7.07	
Feldióra	5.37		7.44	
Apaţa	6.15		8.09	
Ágostonfalva	6.43		8.29	
Homorodŭ	7.31		9.07	
Haşfalĕu	9.09		10.34	
Sighişóra	9.33		10.46	
Elisabetopole	10.02		11.09	
Mediaşŭ	11.04		11.35	
Copşa mică	11.24		12.19	
	11.39		11.59	
Micăsasa	11.57		12.15	
Blaşiu	12.30		12.43	
Crăciunelŭ	12.45		12.55	
Teiuşŭ	1.13		1.07	
Aiudŭ	2.18		2.11	
Vinţulŭ de susŭ	2.48		2.33	
Uióra	2.56		2.40	
Cucerdea	3.14		2.46	
Ghirişŭ	4.01		3.27	
Apahida	5.28		4.47	
Cluşiu	5.56		5.08	
	6.45	5.32		8.—
Nădăşelŭ	7.06			8.36
Gîrbău	7.22			9.02
Aghireşŭ	7.37	6.11		9.32
Stana	8.03			10.11
B. Huiedin	8.24	6.43		10.51
Ciucia	9.04	7.12		12.16
Bucia	9.20			12.50
Bratca	9.37			1.19
Rév	9.55	7.51		2.—
Mezo-Telegd	10.20	8.17		3.04
Fugyi-Vásárheli	10.47			3.36
Várad-Velencze	10.57			3.52
Oradea-mare	11.04	8.42		4.03
	11.19	8.47	10.50	4.47
P. Ladány	1.19	10.08	1.33	7.30
Szolnok	3.31	11.51	3.29	11.51
Budapesta	6.30	1.55	7.45	9.55
Viena	1.40	7.15	6.05	

*) Comunică numai în fiecare Vinerĭ.

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuş

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.	Trenŭ de pers.
Viena		11.—	3.40
Budapesta		7.40	9.30
Szolnok		10.42	12.38
Aradŭ		3.53	5.36
	2.17	4.29	6.06
Glogovaţŭ	2.37	4.41	6.18
Gyorok	3.37	5.05	6.43
Paulişŭ	4.05	5.17	6.55
Radna-Lipova	4.27	5.38	7.14
Conop		6.05	7.46
Bĕrzava		6.23	7.57
Soborşinŭ		7.20	8.42
Zamŭ		7.55	9.11
Gurasada		8.26	9.39
Ilia		8.47	9.55
Branicica		9.11	10.13
Deva		9.42	10.37
Simeria (Piski)		9.59	10.53
Orăştia		11.—	11.39
Şibotŭ		11.29	12.01
Vinţulŭ de josŭ		12.02	12.29
Alba-Iulia	8.55	12.19	12.45
Teiuşŭ	9.54	1.06	1.24

Teiuş-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ mixt	Trenŭ de pers.	Trenŭ mixt
Teiuşŭ	11.24	3.—	1.42
Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32
Vinţulŭ de josŭ	12.30	4.10	
Şibotŭ	1.01	4.43	
Orăştia	1.32	5.13	
Simeria (Piski)	2.03	5.47	
Deva	2.52	6.27	
Branicica	3.23	6.54	
Ilia	3.55	7.20	
Gurasada	4.08	7.32	
Zamŭ	4.44	8.03	
Soborşinŭ	5.30	8.38	
Bĕrzava	6.27	9.27	
Conopŭ	6.47	9.46	
Radna-Lipova	7.28	10.20	5.35
Paulişu	7.43	10.34	6.01
Gyorok	7.59	10.50	6.44
Glogovaţ	8.28	11.16	7.25
Aradŭ	8.42	11.30	7.44
	9.20	12.05	
Szolnok	2.22	5.10	
Budapesta	6.—	8.15	
Viena	1.40	6.05	

Simeria (Piski)-Petroşenĭ

Simeria	6.47	11.54
Streiu	7.40	12.37
Haţegŭ	8.51	1.28
Pui	10.02	2.23
Crivadia	11.02	3.11
Baniţa	11.50	3.53
Petroşenĭ	12.30	4.25

Petroşenĭ-Simeria (Piski)

Petroşenĭ	9.36	4.26
Baniţa	10.17	5.12
Crivadia	10.58	5.55
Pui	11.42	6.41
Haţegŭ	12.23	7.26
Streiu	1.12	8.14
Simeria	1.51	8.50

Aradŭ—Timişóra

Aradŭ	6.12	4.12
Aradulŭ nou	6.36	4.38
Németh-Ságh	7.01	5.01
Vinga	7.30	5.29
Orczifalva	7.55	5.47
Merczifalva	8.13	6.04
Timişóra	9.04	6.50

Timişóra—Aradŭ

Timişóra	6.25	1.15
Merczifalva	7.19	2.04
Orczifalva	7.46	2.26
Vinga	8.15	2.56
Németh-Ságh	8.36	3.13
Aradulŭ nou	9.11	3.51
Aradŭ	9.27	4.05

Ghirişŭ—Turda

Ghirişŭ	9.33	4.19
Turda	9.54	4.40

Turda—Ghirişŭ

Turda	8.29	3.19
Ghirişŭ	8.50	3.40

Sighişóra—Odorheiu

Sighişóra	6.05
Odorheiu	9.12

Odorheiu—Sighişóra

Odorheiu	6.—
Sighişóră	8.56

Copşa-mică—Sibiiu

Copşa-mică		2.05	4.35
Şeica mare		2.38	5.05
Lómneşŭ		3.22	5.46
Ocna	8.—	3.46	6.17
Sibiiu	8.35	4.18	6.40

Sibiiu-Copşa-mică

Sibiiu	2.30	9.10	9.50
Ocna	3.04	9.37	10.14
Lómneşŭ		10.05	10.40
Şeica mare		10.40	11.10
Copşa-mică		11.09	11.35

Cucerdea-Oşorheiu-Reghinulŭ săsescŭ

Cucerdea	3.05	10.20	3.25
Cheţa	3.35	10.50	3.58
Ludoşŭ	3.51	11.11	4.15
M.-Bogata	4.06	11.20	4.41
Iernutŭ	4.43	11.57	5.28
Sânpaulŭ	4.58	12.12	5.44
Mirasteu	5.21	12.36	6.08
Oşorheiu	5.40	12.55	6.27
	6.—	4.58	—
Reghinul-săs.	7.35	7.—	

Reghinulŭ săsescŭ-Oşorheiu-Cucerdea

Reghinul-săs.		8.25	8.—
Oşorheiu		10.—	9.49
	6.45	12.15	10.20
Miraşteu	7.05	12.35	10.39
Sânpaulŭ	7.28	12.58	11.02
Iernutŭ	7.50	1.19	11.23
M. Bogata	8.23	1.49	11.53
Ludoşŭ	8.31	2.02	12.06
Cheţa	9.12	2.18	12.22
Cucerdea	9.44	2.46	12.50

Simeria (Piski)-Unied.

Simeria (Piski)	2.18
Cerna	2.39
Uniedóra	3.08

Unied.-Simeria (Piski)

Uniedóra	9.30
Cerna	9.56
Simeria	10.15

Mureşŭ-Ludoşŭ-Bistriţa

Mureşŭ-Ludoşŭ	4.30
Ţagŭ-Budatelecŭ	7.27
Bistriţa	11.—

Bistriţa-Mureşŭ-Ludoşŭ

Bistriţa	3.—
Ţagŭ-Budatelecu	6.49
Mureşŭ-Ludoşŭ	9.35

Notă: Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.